

Οι Φόροι

Βάλετε φόρους, βάλετε εις την πτωχὴν μας ράχη,
ποτίστε με το αἷμα μας την ἄρρωστη πατρίδα
σεις το κρασί και τον καπνό που πίνετε μονάχοι
κι εμεῖς να σας κοιτάζουμε με μάτι σαν γαρίδα
Βαριά φορολογήσετε και το νερό που τρέχει
βάλετε φόρους, βάλετε, η πλάτη μας αντέχει.

Ο,τι καλό κι αν ἔχουμε ἐπάνω σας ας μείνει
στα πρόσωπά μας ας χυθεί του μαρασμοῦ το χρώμα
μ' εμάς το ισοζύγιο του ἔθνους μας ας γίνει
φορολογήστε και αυτή τη σάρκα μας ἀκόμα
του σώματός μας κόβετε καμιά παχιά λωρίδα
και τρώγετέ την λαίμαργα μαζί με την πατρίδα.

Ο,τι κι αν τρώγουν οι πτωχοὶ το ἔθνος ας τα τρώγει
ὄ,τι κι αν πίνουν οι πτωχοὶ το ἔθνος ας τα πίνει
χορταίνετε σαν Λούκουλοι μ' εμάς το... σκυολόγι
κι εμεῖς θα σας γνωρίζουμε γι' αυτό ευγνωμοσύνη.

Τέτοιοι χωριάτες που 'μαστε αντέχουμε εις ὅλα
και οὔτε τόσο εὐκόλα τινάζουμε τα κώλα.

Πρέπει να εἶναι οι πολλοὶ πτωχοὶ και πεινασμένοι
και οι ολίγοι πάντοτε να βρίσκονται χορτάτοι
Πρέπει να στέκουν οι πολλοὶ στα σπίτια των κλεισμένοι
και οι ολίγοι να πηδούν ἐπάνω στο παλάτι
Πρέπει ο κόσμος ο πολὺς να δέχεται τα βάρη
κι ο λιγοστός ἐπάνω του κανένα να μην πάρει.

Μ' αυτόν τον νόμον ἔζησε ο κόσμος και θα ζήσει
τη δύναμή του προσκυνά η κάθε κοινωνία
Δεν ημπορεῖ καθένας μας βεβαίως να πλουτίσει
γιατί του κόσμου ἔπειτα χαλά η ἀρμονία
Φτώχεια και πλούτος - ζήτημα του καθενός αἰώνας:
Ἰδού το τέλος κι η ἀρχή του φοβεροῦ ἀγώνος

Λοιπὸν κανένας πρόστυχος κεφάλι μη σηκώσει
για τόσα νομοσχέδια μη βγάλει τσιμουδιά
Εις της πατρίδας τον βωμόν το αἷμα του ας δώσει
χωρὶς ν' ἀφήσει στεναγμόν η μαύρη του καρδιά
Κι αν τώρα πάλι ἔπεσεν ἐπάνω του ο κλήρος
Πρέπει και πάλι να φανεί γενναῖος - μάρτυς - ἥρωας

Γεώργιος Σουρῆς, 1883